

De Klachtcommissie voor seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland (rechtsoptvolger van de Beoordelings- en Adviescommissie van de kerkelijke rechtspersoon Hulp en Recht), verder ook: de Klachtcommissie, geeft op grond van de Procedure bij klachten van seksueel misbruik (verder ook: de Procedure) het volgende advies inzake de klacht van:

geboren op _____,
wonende te Amsterdam,
hierna te noemen: klager,
juridisch adviseur: mr. S.S. van Gijn, advocaat te Amsterdam,

tegen:

wijlen _____
overleden op _____,
de persoon over wie geklaagd wordt,
hierna ook te noemen: aangeklaagde,
tijdens zijn leven lid van de orde van Nederlandse Jezuïeten en tevens
kapelaan te _____ van _____ tot _____

1. De procedure

De Klachtcommissie heeft in deze zaak op 28 september 2011 een procedurele tussenbeslissing genomen. Voor het eerdere verloop van de procedure wordt naar die tussenbeslissing verwezen. Bij de tussenbeslissing heeft de Klachtcommissie het klaagschrift in handen gesteld van de overste van het provinciaal Nederlandse Jezuïeten, _____, met het verzoek daarop te reageren.

Bij brief van mr. Van Gijn van 15 september 2011 heeft klager aangegeven dat zijn klacht zich niet langer richt tegen het bisdom Haarlem-Amsterdam maar tegen de Congregatie van de Nederlandse Jezuïeten. Op 27 oktober 2011 is bij de griffie een reactie op het klaagschrift ingekomen van _____ voornoemd.
Op 3 november 2011 is bij de griffie een reactie van mr. Van Gijn binnengekomen op voornoemd schrijven.

Op 23 januari 2012 is bij de griffie een reactie van 18 januari 2012 binnengekomen van _____, van het bisdom Haarlem-Amsterdam naar aanleiding van de reactie van _____ op het klaagschrift en de reactie daarop van mr. Van Gijn.

Op 1 februari 2012 is bij de griffie een reactie binnengekomen van mr Van Gijn op het schrijven van _____ van 18 januari 2012.

Gezien al deze reacties acht de Klachtcommissie een tweede mondelinge behandeling onnodig, reden waarom thans - helaas met enige vertraging - wordt geadviseerd.

2. De klacht

2.1. Aangeklaagde heeft midden jaren '60 van de vorige eeuw in het in gezeten. Klager was in die tijd misdienaar in de RK-parochiekerk van de (verder: “ ”), van welke parochie aangeklaagde kapelaan was. Klager kwam vaak in het jeugdhuis van om te tafeltennissen, te bijjarten en te voetballen. Aangeklaagde was daar leidinggevende en de grote animator. Aangeklaagde had zijn kamer in de pastorie van “ ”. Hij had drie lievelingsjongetjes, waaronder klager. Deze jongetjes ruimden bij toerbeurt de kamer van aangeklaagde op. Klager was ongeveer één keer in de drie weken aan de beurt. Aangeklaagde vroeg dan aan klager om bij hem te zitten. Soms bleef het daarbij. Vaak gebeurde het echter ook dat aangeklaagde zijn hand op het been van klager legde, zijn hand vasthield en met de penis van klager speelde. Aangeklaagde heeft eenmaal aan klager gevraagd of hij de penis van aangeklaagde wilde zien. Dit vond plaats toen klager tien tot veertien jaar oud was, van 1966 tot en met 1970.

2.2. Aangeklaagde hield, voorts, toezicht bij het douchen van de jongetjes tijdens het schoolzwermmen. Dit deed hij ook bij de kampen die verzorgd werden door het . Aangeklaagde stond altijd te kijken/gluren naar de jongetjes onder de douche. Ook bij het schoolvoetballen stond hij altijd te kijken bij het douchen. De jeugdleiders van wisten van het gluren/kijken naar blote jongetjes door aangeklaagde. Aangeklaagde was veel bezig met het voetbal van de jongetjes. In dat kader moesten op een gegeven moment nieuwe tennues gepast worden. Toen klager zijn nieuwe tenue paste heeft aangeklaagde klager betaast aan zijn geslachtsdelen en heeft hij geprobeerd zijn vinger achter bij klager (de Klachtencommissie begrijpt: in de anus) in te brengen. Aangeklaagde vond dat normaal. Hij heeft altijd tegen klager gezegd: “Wat hier gebeurt is tussen jou en mij. Als je het vertelt heeft het meer gevolgen voor jouw vader en moeder dan voor mij.”

2.3. De gebeurtenissen hebben een rol gespeeld in de hele ontwikkeling van klager. Klager was een nerveus kind en heeft door de gebeurtenissen een minderwaardigheidscomplex ontwikkeld. Het zelfbeeld van klager klopte niet door de gebeurtenissen. Klager heeft een moeizame relatie met vrouwen gehad. Hij is seksueel de verkeerde kant op gegaan. Klager is sinds 1985 seropositief. Hij heeft in de drugshandel gezeten en heeft een verknijpte persoonlijkheid.

2.4. Klager wil genoegdoening. Hij wil dat bekend wordt wat er is gebeurd. Hij wil dat men weet dat zijn leven is verwoest, dat zijn leven nooit iets is geweest en dat hij altijd met verdriet heeft geleefd. Men vond klager altijd een ongeleid projectiel. Aangeklaagde heeft door zijn handelen de basis gelegd voor het leven van klager.

3. Het verweer

Aangeklaagde is overleden en kan geen weerwoord geven. heeft in zijn reactie gesteld dat aangeklaagde als lid van de orde der Jezuiten onder het gezag stond van de provinciaal overste van die orde. heeft de indruk dat het . en persoonlijk werk was van aangeklaagde.

merkt op dat er reeds twee andere klachten tegen aangeklaagde zijn ingediend en gegrond verklaard. De klachten in deze beide andere zaken lijken op de onderhavige klacht.

Daarnaast heeft zich nog iemand gemeld met een soortgelijk verhaal.

Tevens blijkt uit het archief dat er moeilijkheden waren met aangeklaagde. In 1952 hebben verscheidene ouders van leerlingen van het bij de leiding van de orde over aangeklaagde geklaagd met soortgelijke klachten.

Gezien het vorenstaande is het derhalve goed mogelijk dat aangeklaagde ten opzichte van klager niet zorgvuldig, onrechtmatig en misschien ook wel strafbaar heeft gehandeld.

biedt klager aan met hem in gesprek te gaan , indien klager dat op prijs stelt.

4. De beoordeling

4.1. Van toepassing is de Procedure bij klachten van seksueel misbruik (verder: de Procedure). Volgens artikel 2.1 van de Procedure moet onder seksueel misbruik worden verstaan iedere gedraging waarbij een ander onder dwang of in een afhankelijkheids situatie seksuele handelingen moet uitvoeren of ondergaan, dan wel seksueel getinte toenaderingen of uitlatingen in welke vorm dan ook moet dulden, waardoor de geestelijke en/of lichamelijke integriteit wordt geschonden. Onder dwang kan onder meer begrepen worden: fysiek geweld of de dreiging daarmee, psychische druk, intimidatie en/of chantage.

4.2. Niet ter discussie staat dat de door klager gestelde feiten moeten worden gekwalificeerd als seksueel misbruik in de zin van artikel 2.1 van de Procedure.

4.3. Er zijn ruim veertig jaar verstreken sedert de feiten die klager aangeklaagde verwijt zich hebben afgespeeld. Alleen al door het overlijden van aangeklaagde zijn deze feiten niet meer in detail te onderzoeken. Wel is voor de Klachtencommissie aannemelijk geworden dat de gebeurtenissen die klager schetst hebben plaatsgevonden.

Aangeklaagde heeft klager eens in de drie weken op zijn kamer uitgenodigd en vervolgens geregeld zijn hand op het been van klager gelegd, de hand van klager vastgehouden en met de penis van klager gespeeld, dit in de periode 1966-1970. Voorts is het in die tijd gebeurd dat aangeklaagde klager aan diens geslachtsdelen betastte en probeerde zijn vinger in de anus van klager in te brengen tijdens het passen van het nieuwe voetbaltenue.

De Klachtencommissie is hiervan overtuigd geraakt door de grote gelijkens van de onderhavige beschreven handelingen met die zoals weergegeven in de klachten tegen aangeklaagde met de nummers 2010T213 en 2010T178 waarvan de inhoud bij de Klachtencommissie ambtshalve bekend is en die reeds gegrond zijn verklaard.

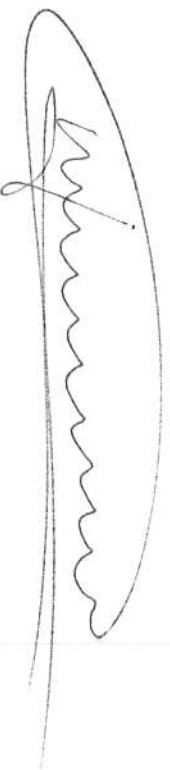
4.4. Het heeft geen betoog dat het seksueel misbruik door aangeklaagde met gebruikmaking van misbruik van gezag en in een afhankelijkheids situatie hoogst kwalijk is geweest. Klager was ten tijde van de aanvang van het misbruik pas tien jaar oud. Aangeklaagde was voor hem een vertrouwenspersoon.

4.5. Gelet op het feit dat aangeklaagde is overleden kunnen tegen hem geen maatregelen meer worden genomen. Daarom zal de Klachtencommissie zich bij haar advisering richten op de vermindering van het leed dat klager is aangedaan.

5. Het advies

De Klachtencommissie adviseert de Overste van het provinciaal Nederlandse Jezuiten de klacht gegrond te verklaren en te erkennen dat het seksueel misbruik heeft plaatsgevonden.

Dit advies is vastgesteld op 1 maart 2012 door mr. R.J.M. Smit, voorzitter, mr. M.P.P.M. Merx en zr. J.G.M. Verwijs, O. Praem., leden, bijgestaan door mr. M. Braspenning-Groeneveld, griffier, en is ondertekend door de voorzitter.

Op grond van art. 16.4 van de Procedure wordt dit advies binnen twee weken nadat het is vastgesteld bij aangetekend schrijven aan de Overste van het provinciaal Nederlandse Jezuiten en aan klager verzonden.

Op grond van art. 18.1 van de Procedure stelt de Overste binnen dertig dagen na ontvangst van dit advies klager schriftelijk en gemotiveerd op de hoogte van de beslissing die hij naar aanleiding van dit advies geeft genomen.

Op grond van art. 18.2 van de Procedure geeft de Overste daarbij de mogelijkheden van bezwaar en beroep aan.

Op grond van art. 18.3 van de Procedure ontvangt de Klachtencommissie een afschrift van de beslissing van de Overste.